

Р Е Ш Е Н И Е

№ 71

гр. Перник, 17. 05. 2012 г.

Административен съд Перник, в открито съдебно заседание проведено на двадесет и шести април през две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при участието на секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 456 по описа за 2011 г., на Административен съд - Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на **В.К.С.,*****, срещу уведомително писмо с изх.№02-140-6500/1448 от 02.10.2011 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция.

Според изложеното в жалбата издаденото уведомително писмо е незаконосъобразен административен акт, издаден в нарушение на материалния закон, в нарушение на административно производствените правила, при липса на форма, при липса на компетентност и не съответства на целта на закона. Подробно са посочени мотиви, които според процесуалния представител на жалбоподателя обосновават искането за отмяна на административният акт.

Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, чрез процесуалния си представител, застъпва становище, че жалбата е неоснователна. Счита, че уведомителното писмо е законосъобразен административен акт, издаден по надлежния ред, от компетентния орган и отразяващ правилно прилагането на материалноправните норми и процесуалните правила, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена. В подкрепа на твърденията си представя подробно мотивирани писмени бележки.

Моли, в полза на ДФ "Земеделие"- Разплащателна агенция да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, както и сторените по делото разноски.

Административен съд - Перник, след преценка по реда на чл.168, ал.1 от АПК на посочените оплаквания по жалбата, мотивите на обжалвания административен акт и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице с правен интерес, в предвидения от закона срок. Оспорено е уведомително писмо, което притежава белезите на индивидуален административен акт. С него се засягат пряко права и законни интереси на жалбоподателката, тъй като волеизявлението е отказ за изплащане на суми по програми за подпомагане на земеделски производители.

След като констатира, че жалбата е процесуално допустима решаващият състав пристъпи към разглеждането ѝ по същество.

Предмет на оспорване е уведомително писмо № 02-140-6500/1448 от 02.10.2011 г., издадено от ИД на ДФ "Земеделие"- Разплащателна агенция, с което се отказва

подпомагане по подадено общо заявление за плащания на площ с УИН 14/050510/16384 за финансово подпомагане по схемите и мерките за директните плащания за кампания 2010 г. Наложени са и санкции за бъдещ период, при констатиране на разлика между декларираните и стопанисвани площи.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА. Проверката относно законосъобразността на уведомителното писмо следва да се извърши въз основа на приложимите към конкретния случай нормативни актове. След 01.01.2007 г. Република България, като член на Европейския съюз е длъжна да синхронизира законодателството си с Директивите на ЕС и да изпълнява приетите регламенти в сферата на Общата селскостопанска политика на Съюза и относно схемите и правилата за единно плащане.

Вътрешната законодателна рамка, която следва да бъде съобразена се очертава от Закона за подпомагане на земеделските производители, както и приетите въз основа на него наредби.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Решаващият състав намира, че процесният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и Устройствения правилник на Държавен фонд "Земеделие", фондът е самостоятелно юридическо лице, което работи на извънбюджетна сметка. ДФ "Земеделие" е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за страната съгласно заповед №РД-09-835 от 20.12.2007 г. на Министъра на земеделието и продоволствието /обн. в ДВ бр.2 от 08.01.2008 г./.

Съгласно чл.20а от ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, той организира и ръководи нейна дейност и я представлява. В този смисъл е и разпоредбата на чл.10 от Устройствения правилник на Държавен фонд "Земеделие". Ето защо съдът не споделя оплакването, че оспореното писмо е нищожен акт и не може да уважи искането на процесуалния представител на дружеството жалбоподател в този смисъл, поради недоказани твърдения за липса на компетентност на административния орган. Заповедта е издадена от компетентен и разполагащ с инвестирува орган. При така направените констатации не е налице нищожност на акта, поради което на проверка от съда подлежи неговата законосъобразност относно наличие на противоречие с материалния закон и допуснато нарушение на административно производствените правила.

В чл.43, ал.1 от ЗПЗП е посочено, че РА извършва директни плащания по подадени заявления, когато след извършена проверка се установи изпълнението на изискванията на закона по отношение на земеделските производители, кандидатстващи за помощ. Като за тази цел тя поддържа и използва Интегрирана система за администриране и контрол /ИСАК/, на основание Регламент /ЕО/№796/2004г. на Комисията и чл.30 и сл. от ЗПЗП. Тази автоматизирана система регистрира кандидатите и заявленията за подпомагане, идентифицира земеделските земи и животни. Тя е и система за контрол, която признава и изчислява сумите по СЕПП и НД или намалява или отказва плащане поради различни причини, заложили в нормативната уредба на схемите за подпомагане, една от които е наддеклариране на допустими за подпомагане площи. Такъв акт е и процесното уведомително писмо.

Съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 ЗПЗП, земеделските стопани могат да получат директни плащания за земеделските площи, които ползват на територията на страната, по Схемата за единно плащане на площ. Разплащателната агенция проверява заявленията за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ съгласно чл. 37 от ЗПЗП. Право да кандидатстват за плащане по Схемата за единно плащане на площ имат земеделските стопани, които стопанисват земеделска площ, включена в системата за идентификация на земеделските парцели, които подават заявление съгласно чл.43 от ЗПЗП. Допустими за подпомагане са следните площи: обработваема земя; пасища и ливади; земи, заети с постоянни култури, в т.ч. и лозя и семейни градини.

Съгласно чл.43, ал.3, т.4 от ЗПЗП, Разплащателната агенция намалява размера на плащането или отказва плащане, когато установи, че кандидатът е заявил площи, които не стопанисва.

В конкретния случай за 2010 г., жалбоподателят е заявил за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания следните площи: по схемата за единно плащане на площ -26.31 ха; по схемите за национални доплащания на площ-11.43 ха и плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони – 26.31 ха. Според административния орган от площите, с които се кандидатства няма такива които да подлежат на подпомагане. С атакуваното писмо е отказано изцяло финансово подпомагане по заявление с УИН 14/050510/16384 от 24.03.2010 г.

Уведомителното писмо, чиято законосъобразност се проверява в настоящото производство притежава белезите на индивидуален административен акт, съгласно легалната дефиниция на чл.21, ал.1 от АПК. В този смисъл правилата по които се издава следва да са съобразени с разпоредбите на чл.24 до чл.61 от АПК. Обстоятелството, че при осъществяване на своите правомощия администрацията на Разплащателната агенция следва да се съобразява с европейските правни норми, относими към подпомагането и финансирането на земеделските производители с европейски средства не означава, че следва да бъде дерогирано вътрешното законодателство, относимо към процедурата по издаване на административните актове.

Атакуваното уведомително писмо не съдържа в себе си и посочване на правното основание за издаването му, което освен че затруднява контрола за законосъобразност относно приложението на материалния закон и проследяване процеса на субсумиране на фактическите констатации под хипотезата на конкретна правна норма, която органът смята за приложима, представлява и нарушение по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Уведомителното писмо е издадено на девет страници, които създават допълнителна неяснота относно конкретния случай и относимите към него правни норми на вътрешното и европейското законодателство. В мотивите му се съдържат записи които гласят: “след извършване на задължителни административни и/или проверки на място на данните на ...” или “РА налага санкции за бъдещ период в случаите в които разликата между декларираните площи и установените след административните и/или ПнМ надвишава 50%”. Това внася неяснота относно обстоятелствата при които административният орган установява несъответствията за които е санкционирана жалбоподателката, като несъответствията не се отстраниха в хода на съдебното производство.

Липсват данни относно проверките извършвани по заявление УИН № 14/050510/16384 от 24.03.2010 г. и това как са осъществявани на място или по документи и не на последно място дали жалбоподателя е имал възможност чрез свой представител да се запознае с резултатите от проверките осъществени от административния орган. От изслушаната и приета неоспорена от страните съдебна експертиза се установява, че проверка на място през 2010 г. не е извършвана. Теренна

проверка е правена през 2009 г., но не за площите заявени конкретно от жалбоподателя. Освен това дори да е извършена проверка на място през 2009 г., то тя не касае процесния период.

Според изискването на чл.35 от АПК, административният орган е длъжен да изясни всички факти и обстоятелства, които имат значение за издаването на един правилен и законосъобразен административен акт. Нещо повече административният орган следва да осигури възможност на страната да изрази становище по събраните доказателства/чл.34, ал.3 от АПК/, както и да представи обяснения или възражения. В конкретния случай това не е направено. За извършването на проверката и отказа да бъде предоставено финансиране земеделският производител е узнал едва при връчването на уведомителното писмо.

Този извод не се променя от обстоятелството, че в съдебно заседание проведено на 26.04.2012 г. е приложено като доказателство разпечатка от електронната страница на МЗХ, относно възможността земеделските стопани да подават възражения по ДПП кампания 2010 г. В него изрично е посочено, че земеделските стопани могат да обжалват недопустимостта на площите за подпомагане по общия административен или съдебен ред едва след получаването на уведомително писмо. С други думи информацията е предшестваша издаването на обжалвания административен акт и подаването или не на възражение в срока до 20.05.2011 г. не се отразява върху задължението на администрацията да проведе процедура при спазване на установените от АПК правила, като предостави възможност на заинтересованите лица да участват в нея.

Уведомителното писмо в по голямата си част съдържа обяснения касаещи графите на таблиците, които са включени в него. Попълнена е бланка, която не конкретизира нито данните от проверките, нито дали тези проверки са административни или извършени на място. В писмото извършването на проверки е дадено алтернативно "и/или", което обстоятелство създава неяснота у решаващия състав относно начина по който са събрани данните в административната преписка, за да стигне Разплащателната агенция до крайния извод за недопустимо финансиране.

Допуснатите нарушения от административния орган са от категорията на съществени, тъй като са лишили жалбоподателя от възможността изобщо да участва в административното производство и да събира доказателства и да излага твърдения в подкрепа на своите искания.

Разпоредбата на чл.170, ал.1 от АПК, в тежест на административния орган издал акта е да установи съществуването на фактическите основания посочени в него и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Това установяване в хода на съдебното производство не бе направено, въпреки предоставената възможност от съда.

Констатациите в уведомителното писмо, според посоченото в него се основават на извършена проверка на подаденото заявление от В.С.. По кой ред са осъществени те и какво са установили, в какви документи са инкорпорирани резултатите от тези проверки не е ясно.

За да се спазят изискванията на относимия закон следва да бъдат приложени нормите на Регламент (ЕО) № 1122/2009 г. на Комисията за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 г. на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, който има директна приложимост във вътрешния правов ред на държавата-членка. В дял III „Проверки" в посочения Регламент, се установяват принципите и правилата за извършване на административни проверки на

заявителите, както и проверки на място, въз основа на анализ на риска, като за целта се изготвя контролна извадка, а въз основа на нея и доклад.

Поради това, че ответника, в рамките на съдебното производство, не представи административната преписка по издаването на обжалвания административен акт, не е ясно дали такава има изобщо или ако има, какви доказателства съдържа. В същото време, никъде в този административен акт не е посочено и конкретното правно основание за отказа. В този смисъл, безспорно е налице нарушение по смисъла на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, което води до невъзможност за адекватно организиране в пълен обем на правото на участие в производството пред административния орган на жалбоподателя, респ. до невъзможност за правораздавателен контрол върху законосъобразността на отказа на ДФ"Земеделие". От това следва, че оспорвания административен акт е необоснован, липсва относимост на фактически установени, ако въобще са установявани от страна на административния орган, обстоятелства към цифрово посочени разпоредби от Регламент №1122/2009 г. , Регламент №73/2009 г., ЗПЗП и относимите към поисканото финансиране подзаконовни нормативни актове, заложиени в обяснителните записки към колоните на таблиците от уведомителното писмо.

Неспазването на административно производствените правила и констатираната невъзможност на жалбоподателката да участва в контролните проверки е основание да се приеме, че административният акт е незаконосъобразен по смисъла на чл.146, т.3 от АПК и подлежи на отмяна.

При този изход на спора, в тежест на ответника следва да бъдат възложени и направените по делото разноски, в размер общо на 260 лв., от които 10 лв. държавна такса и 250 лв. заплатен депозит за изготвяне на експертиза.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, състав на **Административен съд Перник**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ уведомително писмо № 02-140-6500/1448 от 02.10.2011 г. на Изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" – "Разплащателна агенция".

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, да заплати на В.К.С. ***, сумата от 260 лева, представляваща разноски в настоящото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/